

Κήρυγμα 18^ο (από Κεφ. 14,3 έως Κεφ. 15,15)

(σελ. 209-226)

Ποιά απάντηση έδωσαν στον Σαμψών οι γονείς του δεν είναι δύσκολο να τη φαντασθεί ο καθένας μας. Δεν υπάρχουν, του είπαν, κορίτσια των αδελφών σου Ισραηλιτών και δεν μπορείς να διαλέξεις γυναίκα από τον λαό σου; Ποιός λόγος σε αναγκάζει να πάρεις σύζυγο από τους ειδωλολάτρες και τους αλλόφυλους, που δεν έχουν περιτμηθεί; Πολύ σωστή η παρατήρηση αυτή του Μανωέ και της γυναίκας του στον άγαπημένο και μονάκριβο γιό τους. ο Σαμψών όμως επιμένει. «Ταύτην Λάβε μοι, ότι αὕτη ευθεία εν οφθαλμοῖς μου» (Κριτ. 14,3). Αυτή μού αρέσει· αυτή έπεσε στά μάτια μου για καλή και ωραία· αυτή πάρε για γυναίκα μου.

Επειδή επέμενε ο Σαμψών, υποχώρησαν οι γονείς του. Σωστή και η απόφασή τους αυτή. Ναί· να ρωτούν και να συμβουλεύονται τα παιδιά τους γονείς, όταν πρόκειται να διαλέξουν το σύντροφο της ζωής τους. Και οι γονείς πάλι πρέπει να συμβουλεύουν τα παιδιά τους, το καλύτερο που θα συντελέσει κατά την κρίση τους στην ευτυχία τους. Μά όταν τα παιδιά επιμένουν για κείνη που διάλεξαν και συμπάθησαν, εφόσον δεν υπάρχει ατιμία και τύφλα, που θα δημιουργήσει καταστροφή, οι γονείς δεν πρέπει να επιμένουν. Ποτέ δεν πρέπει να σπρώχνουν τα πράγματα στα άκρα, γιατί είναι επόμενο να επακολουθήσει κάποιο από τα δράματα εκείνα που, και το παιδί τους θα καταστρέψει και τη δική τους καρδιά θα κάψει. Ναί· πρέπει τα παιδιά να υπακούουν στους γονείς τους εν Κυρίω. Δεν πρέπει όμως και οι γονείς να παροργίζουν και να οδηγούν σε απελπισία τα παιδιά τους (Κολοσ. 3,20-21).

Αλλά και αυτό πάλι που προβάλλει ο Σαμψών για δικαιολογία της επιμονής του, δεν είναι καθόλου σωστό. (Κρ. 14,3) «ὅτι αὕτη εὐθεία ἐν

ὄφθαλμοῖς μου». Επειδή δηλαδή ήταν ωραία και του έκανε καλή ἐντύπωση στα μάτια του, γι' αυτό επιμένει να την πάρει σύζυγο; Θα λέγαμε και εμείς: «Πολύ επιπόλαιη η εκλογή του. Τί θα πει ωραία στο πρόσωπο, όταν είναι άσχημη στην ψυχή;» Ξέρετε δεν είναι δύσκολο κάτω από την ομορφιά του προσώπου να κρύβεται χαρακτήρας δύστροπος και άνυπόφορος... είναι πολύ σύνηθες αυτό!.. θέλετε η υπερηφάνεια του όμορφου ή της όμορφης; Θέλετε η υπεροψία με την οποία στέκεται στη ζωή του/της έναντι όλων των άλλων; Θέλετε η φιλαυτία που έχει αναπτυχθεί μέσα του/της όταν από πολύ μωρό οι γονείς δεν πρόσεξαν και εκθείαζαν συνέχεια την εξωτερική του/της ομορφιά;... πάντως συμβαίνει πολλές φορές κάτω από ωραία έξωτερική εμφάνιση, να σκεπάζεται τυραννικός χαρακτήρας. Το άδικο λοιπόν φαίνεται να πέφτει ολόκληρο στον Σαμψών, και τόσο περισσότερο, εφόσον είναι Ναζιραίος και αφιερωμένος στον Θεό και θα περίμενε ο καθένας μας από αυτόν να μην έπεφτε σε τόσο χοντρά ατοπήματα.

Έτσι όμως αδελφοί μου, κρίνουμε εμείς οι άνθρωποι. Αλλά ο Λόγος του Θεού, οι βουλές του Θεού, απέχουν από τις βουλές και την Κρίση του Θεού, όσο ο ουρανός από την γή. Το είπε ο Ίδιος ο Θεός δια στόματος Προφήτου Ησαΐα: (Ησ. 55,8-9) «οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου ὡσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὡσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Σε αυτό το σημείο βλέπουμε τον Λόγο του Θεού να τοποθετείται πολύ διαφορετικά από τη δική μας «λογική». Για την επιμονή αυτή του Σαμψών λέει στον επόμενο στίχο: (Κρ. 14,4) ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ Κυρίου ἐστίν, ὅτι ἐκδίκησιν αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀλλόφυλοι κυριεύοντες ἐν Ἰσραήλ...δηλαδή: Ο πατήρ και η μήτηρ αυτού δεν γνώριζαν, ότι κατά παραχώρησιν Θεού έγινε τούτο, δια να γίνη, το γεγονός αυτό αφορμή να

τιμωρηθούν οι Φιλιισταίοι. Κατά την εποχήν δε εκείνην οι Φιλιισταίοι ήσαν αυθένται και κύριοι των Ισραηλιτών. Δηλαδή η επιμονή αυτή, που έδειχνε ο Σαμψών, προερχόταν από τον Θεό. Ένα σπρώξιμο εσωτερικό, που αιτία είχε τον φωτισμό και την έμπνευση του Κυρίου, έκανε τον Σαμψών να επιμένει.

Περίεργο δεν είναι; Εμείς ξέρουμε ότι δια του Μωσαϊκού Νόμου είχε απαγορεύσει ο Θεός στους 'Ισραηλίτες να παίρνουν γυναίκες από τους ειδωλολάτρες γείτονές τους!! Βεβαίως αδελφοί μου!!! Όμως ο Θεός το απαγόρευε όχι επειδή αυτό καθ' αυτό ήταν αμάρτημα να πάρει ένας Ισραηλίτης γυναίκα από άλλη φυλή. Ήταν απαγορευμένο από τον Θεό, διότι μιά γυναίκα, που λάτρευε τα είδωλα, ήταν εύκολο να παρασύρει στην ειδωλολατρία και τον άνδρα της. Ασφαλώς δε ως μάνα η γυναίκα αυτή θα έκανε και τα παιδιά της ειδωλολάτρες. στην περίπτωση όμως του Σαμψών ο γάμος του με την αλλόφυλη, που του άρεσε, εξυπηρετούσε το σχέδιο και τη βουλή του Θεού. Διότι τι λέει ο Λόγος του Θεού; οί αλλόφυλοι κυριεύοντες έν 'Ισραήλ δηλαδή οτι οι αλλόφυλοι και ειδωλολάτρες, είχαν υποτάξει τότε τον Ισραήλ... οπότε αυτός ο γάμος θα γινόταν άφορμή για να εκδικηθεί ο Σαμψών τους εχθρούς των συμπατριωτών του. Δεν τους ήξερε ακόμη καλά ο Σαμψών τους Φιλισταίους. Τώρα όμως που με τον γάμο του θα τους μάθαινε από κοντά, θα ένιωθε πάνω στά πράγματα τι ψεύτες και δόλιοι και άδικοι ήταν και ποιό ήταν το καθήκον του απέναντί τους.

Το σχέδιο λοιπόν αυτό του Θεού δεν το ήξεραν οι γονείς του Σαμψών, όπως δεν θα το γνωρίζαμε και μείς, αν δεν μας το απεκάλυπτε η Αγία Γραφή. Και θα είμαστε έτοιμοι να κατακρίνουμε τον Σαμψών και να σκανδαλισθούμε από τις επιμονές του αυτές, που θα τις νομίζαμε νεανικές παραφορές και ανοησίες. Ο Μανωέ όμως και η γυναίκα του, θέλεις από τη μεγάλη τους στοργή προς τον μονάκριβο τους, θέλεις και γιατί ο Θεός αοράτως έδωσε ώθηση στις καρδιές τους, υποχώρησαν. Πήραν λοιπόν το

παιδί τους και κατέβηκαν μαζί με αυτό στη Θαμναθά, στο χωριό δηλαδή της νύφης. Εκεί σε ώρα που ο Σαμψών βρέθηκε μόνος του σε κάποιο αμπέλι, είχε ένα πολύ επικίνδυνο συναπάντημα, που συνετέλεσε να καταλάβει και ο ίδιος τη δύναμη που είχαν τα πραγματικά σιδερένια χέρια του.

Όταν ο Σαμψών βρέθηκε μοναχός μέσα στο αμπέλι, αντίκρισε ένα μικρό, αλλά άγριο και πεινασμένο νεαρό λιοντάρι, που όρμησε επάνω του μουγκρίζοντας. αλλά όπως μας λέει η Γραφή, (Κρ. 14,6) «ἦλατο ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ συνέτριψεν αὐτόν, ὡσεὶ συντρίψει ἔριφον αἰγῶν, καὶ οὐδὲν ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὃ ἐποίησε» με ορμή πολλή και με δύναμη ήλθε το Πνεύμα του Κυρίου και ενδυνάμωσε τον Σαμψών. Γι' αυτό μόνο με τα χέρια του, χωρίς να έχει κανένα όπλο επάνω του για να αμυνθεί, έπνιξε και τσάκισε τη ράχη του θηρίου, σαν να ήταν μικρό και αδύνατο ερίφιο μάλιστα χωρίς την παραμικρή πληγή στα χέρια του. Θαυμαστό κατόρθωμα! το πέτυχε όμως ο Σαμψών όχι μόνο με τη δύναμή του. ἦλατο ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου. την κρίσιμη εκείνη στιγμή ήλθε επάνω στον Σαμψών με ορμή πολλή και με δύναμη το Πνεύμα του Κυρίου και τον δυνάμωσε. Δείτε λεπτομέρεια αδελφοί μου!!! Παρών και το Άγιο Πνεύμα και στην Π.Δ. Και ο Σαμψών έπνιξε το λιοντάρι.

Για το θαυμαστό όμως αυτό κατόρθωμα του παιδιού τους δεν πήραν καμιά είδηση ο Μανωέ και η γυναίκα του. Και αυτό διότι, από την πάλη αυτή του Σαμψών με το νεαρό λέοντα δεν έμεινε κανένα σημάδι ούτε στα χέρια του ούτε στο άλλο του σώμα. Αυτός δέ ο ίδιος, όπως χαρακτηριστικά σημειώνει η Γραφή, (Κρ. 14,6) καὶ οὐκ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὃ ἐποίησε»...Όταν δηλαδή συνάντησε τους γονείς του, δεν τους ανέφερε τίποτε για το κατόρθωμά του. Σωστό παλικάρι.Όχι φωνές και τυμπανοκρουσίες και καυχησιολογίες, αλλά κινείται σαν να μην έγινε

τίποτε, ακολούθησε τους γονείς του και πήγαινε μαζί μ' αυτούς να συναντήσει εκείνη που θα έπαιρνε γυναίκα του. (Κρ. 14,7) καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναικί, καὶ ἠϋθύνθη ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμψών. Προχώρησαν ο Σαμψών με τους γονείς του και έφθασαν στο σπίτι της γυναίκας και μίλησαν και σ' αυτή και στους οικείους της τον σκοπό του ταξιδιού και της επισκέψέως τους και ο Σαμψώ άρεσε δηλαδή το παλικάρι και στη γυναίκα και στους οικείους της. Και συμφώνησαν λοιπόν πότε θα ξαναέρχονταν για να πάρει ο Σαμψών τη σύζυγό του. Τί συνέβη όμως στο ξαναγύρισμα του Σαμψών και των γονέων του; ο Σαμψών, όταν έφθασε στ' άμπέλια της Θαμναθά, ξέκοψε πάλι και τράβηξε κατευθείαν στο μέρος που είχε σκοτώσει το λιοντάρι. Τί είδε εκεί; από το στόμα του λιονταριού έβγαινε μέλι. Φαίνεται, ίσως, ότι το πτώμα του λιονταριού το είχαν καταφάει τα όρνια και οι αετοί και τ' άλλα άγρια θηρία, που αναζητούν τη νύκτα την τροφή τους. Στο σκελετό λοιπόν, που είχε απομείνει, εγκαταστάθηκε κάποιιο μελίσι. Και στο κουφάρι το μελίσι έφτιαξε τις κυψέλες του και γι' αυτό από τις σαγονιές του νεκρού και σκελετωμένου λιονταριού έβγαινε τώρα μέλι. Δεν άργησε λοιπόν, ούτε δυσκολεύθηκε σε τίποτε ο Σαμψών να μαζέψει αρκετό από το μέλι εκείνο, ώστε και αυτός έφαγε και χόρτασε, αλλά και στους γονείς του έδωσε να φάνε, χωρίς και πάλι να τους πει πού το βρήκε και από πού μάζεψε το μέλι αυτό.

Στή δεύτερη αυτή επίσκεψη στο σπίτι της νύφης, θα γινόταν και ο γάμος του Σαμψών. Πραγματικά λοιπόν όταν τον είδαν τόσο χαρωπό και λεβεντόκορμο τον Σαμψών, του έφεραν για τιμητική συντροφιά και συνοδεία τριάντα διαλεχτούς συμπεθέρους (οι σημερινοί παράνυμφοι) και έστρωσαν τραπέζι και γλέντι για επτά ήμερες. Τότε ο Σαμψών έβαλε ένα αίνιγμα στους συμπεθέρους. το αίνιγμα ήταν το έξης: (Κρ. 14,14) «τί βρωτὸν ἐξῆλθεν ἐκ βιβρώσκοντος καὶ ἀπὸ ἰσχυροῦ γλυκύ; Τί φαγώσιμο βγήκε από

αυτόν που τρώγει και τί γλυκό έτρεξε από στόμα πολύ δυνατό; Και τους είπε ο Σαμψών εκείνους που τιμούσαν τον γάμο του και έτρωγαν στο τραπέζι μαζί του: Αν μέν μέσα στις επτά ημέρες του γάμου έλυναν αυτοί το αίνιγμα, θα τους έδινε ο Σαμψών τριάντα φορεσιές και τριάντα σεντόνια, αν όμως δεν το έλυναν, θα έδιναν αυτοί στον Σαμψών τις φορεσιές και τα σεντόνια αυτά. Όντως λοιπόν έσπασαν τις πρώτες ημέρες τα κεφάλια τους οι προσκαλεσμένοι για να βρουν τη λύση του αινίγματος, αλλά δεν μπόρεσαν. Όσο δε περνούσαν οι ημέρες, τόσο και τους έπιανε στενοχώρια, γιατί σκέφτονταν, ότι θα πλήρωναν ακριβά την μη εύρεση της λύσης στο αίνιγμα. Τί σοφίστηκαν λοιπόν; την τετάρτη ήμέρα έπιασαν τη νύφη και τη φοβέρισαν. Θα κάψουμε, της είπαν, και σένα και το σπίτι του πατέρα σου. Τί μας φέρατε εδώ στο γάμο σου; Μας καλέσατε για να μας εκβιάσετε και να πληρώσουμε την πρόσκλησή σας ακριβά; Εξαπάτησε τον άνδρα σου και πείσε τον να σου πει τη λύση του αινίγματος, και όταν τη μάθεις, έλα γρήγορα, πριν περάσει η 7^η μέρα, να μας την πεις, αν θέλεις να γλυτώσεις και σύ και το σπίτι του πατέρα σου.

Η γυναίκα του Σαμψών συμπαθούσε περισσότερο τους δικούς της και τους συμπατριώτες από ό,τι αγαπούσε τον άνδρα της. Αρχισε λοιπόν να ενοχλεί τον άνδρα της και να τον παρακαλεί για να της πει τη λύση του αινίγματος. και επειδή ο Σαμψών επέμενε να μην της φανερώσει τη λύση, έβαλε σ' ενέργεια ένα από τα δυνατότερα όπλα που έχουν οι πονηρές γυναίκες για να πείθουν τους άνδρες. και το όπλο αυτό είναι τα δάκρυα. Αρχισε να κλαίει και να λέει στον Σαμψών: "Όχι· δεν μ' αγάπησες, αλλά με μίσησες και δεν με θέλεις. Αν μ' αγαπούσες, θα μου έλεγες τί σημαίνει το αίνιγμά σου, αν δεν με μισούσες, δεν θα έκρυβες από εμένα το μυστικό σου. Από την τετάρτη ήμέρα του γάμου δεν άφηνε σε ήσυχία τον ταλαίπωρο Σαμψών η πονηρή αυτή και άπιστη γυναίκα. Μάταια αυτός τη βεβαίωσε

για την αγάπη που της είχε. Μάταια της πρόβαλε τη δικαιολογία ότι ούτε στους γονείς του είχε πει το μυστικό του αυτό. Εκείνη επέμενε να της το πει, και δεν θα δυσκολευόταν και να ορκισθεί ακόμη, ότι, αν το μάθαινε, δεν θα το έλεγε σε κανέναν άλλο. Όσο μάλιστα έβλεπε τον άνδρα της να της αρνείται, τόσο περισσότερο έκλαιγε και τον κούφαινε με τα παράπονά της και υποκριτικά δάκρυά της. Και τελικά τον έπεισε. Σημειώνει ο Λόγος του Θεού ότι την τελευταία ημέρα που έληγε η προθεσμία του στοιχήματος, ο Σαμφών της είπε το μυστικό (Κρ. 14,17) «ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ, ὅτι παρηνώχλησεν αὐτῷ· καὶ αὐτὴ ἀπήγγειλε τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς.». Γρήγορα-γρήγορα πρόδωσε τη λύση του αινίγματος στους συμπατριώτες της. Και έτσι αποδείχθηκε λοιπόν ότι ο Σαμφών αγαπούσε τη γυναίκα του, αλλά η γυναίκα του, παρ' όλα τα δάκρυα που έχυνε, επειδή δήθεν τη μισούσε και δεν της είχε εμπιστοσύνη ο άνδρας της, αγαπούσε περισσότερο από το σύζυγό της, τους συμπατριώτες της.

Υστερα από την προδοσία αυτή οι προσκαλεσμένοι πρωί-πρωί και προτού να βγει ο ήλιος κατά την εβδόμη ημέρα, διακήρυξαν στον Σαμφών τη λύση του αινίγματος λέγοντες: Τί άλλο υπάρχει πιο γλυκό από το μέλι και τί άλλο είναι πιο δυνατό από το λιοντάρι; Αν καλοξετάσουμε τη λύση αυτή, θα δούμε ότι δεν είναι σε όλα σύμφωνη με το αίνιγμα τοῦ Σαμφών και ότι με τη γενικότητά της δεν το λύνει καθαρά και ξάστερα. η σωστή και ξάστερη λύση θα ήταν η εξής: Κηρήθρα βγήκε από τις σιαγόνες του λιονταριού και από το πολύ δυνατό στόμα του έτρεξε μέλι. Θα μπορούσε λοιπόν ο Σαμφών να τους ζητήσει περισσότερες εξηγήσεις και επειδή εκείνοι δεν θα ήταν σε θέση να τις δώσουν, εύκολα και αυτός θα ξέφευγε από την υποχρέωση να τους καταβάλει το στοίχημα. Δικολαβίες όμως και σοφιστείες ήταν άγνωστες στο γενναίο αυτό παλικάρι. Χωρίς δεύτερο λόγο παραδέχθηκε ότι τον νίκησαν. Τους πρόσθεσε όμως αυτές τις λίγες λέξεις: (Κριτ. 14,18) «εἰ μὴ

ἤροτριάσατε ἐν τῇ δαμάλει μου, οὐκ ἂν ἔγνωτε τὸ πρόβλημά μου». με ἄλλα λόγια: το αἰνίγμά μου ἔμοιαζε με σκληρό και ἀπό πολύ καιρό ἀκαλλιέργητο χωράφι. Ἄν λοιπόν δεν το οργώνετε με τη δική μου δάμαλη, δεν θα πετυχαίνατε τίποτε. Χρησιμοποιήσατε τη γυναίκα μου και γι' αὐτό βρήκατε τη λύση του αἰνίγματος μου.

Ὁ Σαμψών αφού ἀναγνώρισε ὅτι οἱ προσκαλεσμένοι τον νίκησαν, ἔπρεπε να τους δώσει ὅσα τους ὀφείλε. Πού θα ἔβρισκε τις τριάντα στολές και τα τριάντα σεντόνια; ἡ βουλή και το σχέδιο του Θεοῦ ἦταν, καθὼς εἶπαμε, να δίνονται ἀφορμές στον Σαμψών για να κτυπά και να τιμωρεῖ τους Φιλισταίους. Γι' αὐτό μας λέει ἡ Γραφή, ὅτι πάλι, και στην περίπτωση αὐτή (Κρ. 14,19) «ἤλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου». Ὅτι λοιπόν θα ἔκανε και τώρα για να οικονομήσει τα ἐξοδα του στοιχήματος, θα το ἔκανε ἀπό ὠθηση που θα του ἔδινε το Ἅγιον Πνεῦμα, ἀλλά και με την ἐνίσχυση που θα λάβαινε ἀπό τη θεία και ουράνια πηγὴ. Τί ἔκανε λοιπόν ο Σαμψών; Κατέβηκε στην Ασκάλωνα, πόλη των Φιλισταίων, και σκότωσε τριάντα ἀπό αὐτούς και πήρε τις στολές τους και τις ἔδωσε σ' αὐτούς που εἶχαν λύσει το αἰνίγμά του. Ἡ καρδιά του ὁμως ξεκόλλησε ἀπό τη γυναίκα του και ἀπό ολόκληρο το σπίτι της. Ὅπως μας βεβαιώνει ἡ Γραφή, (Κρ. 14,19) «ὠργίσθη θυμῷ Σαμψών καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ..».

Βέβαια το ὅτι ο γαμπρός ἔφυγε ἀπό το σπίτι και ἀφησε τη νύφη μοναχὴ προτοῦ περάσει μιά εβδομάδα ολόκληρη ἀπό την ἡμέρα του γάμου, ἦταν κάτι που θεωρούμε ὅτι θα κόστιζε πολύ και στά πεθερικά και στους συγγενεῖς ὅλους, ἀλλά και πολύ περισσότερο στη νύφη. Δέν συνέβη ὁμως αὐτό. Ἡ νύφη ἀντὶ να τρέξει στο σπίτι του Μανωέ και να ζητήσει συγχώρηση ἀπό τον ἄνδρα της, τα ἔφτιαξε πολύ γρήγορα με κάποιον ἀπό τους προσκαλεσμένους, που εἶχαν κατὰ τις ἐπτὰ ἡμέρες του γάμου συνδεθεῖ φιλικὰ με τον Σαμψών. και ἔτσι βρήκε ἄλλον ἄνδρα χωρὶς καμιά

χρονοτριβή. Αυτό θα πει όμορφη γυναίκα, που δεν έχει και όμορφη καρδιά. Αλλάζει τους άνδρες, σαν να ήταν πουκάμισα. Αν λοιπόν οργίσθηκε για την προδοσία αυτής της γυναίκας φανταστείτε πόσο θα λυπόνταν τώρα ο Σαμφών σκεπτόμενος ποια αγάπησε!! Έτσι όμως συμβαίνει πολύ πολύ συχνά έως και σήμερα Όλοι σχεδόν εκείνοι που κάνουν την εκλογή του συντρόφου της ζωής τους προσέχοντας το ωραίο πρόσωπο η το γεμάτο πουγγί της νύφης, και όχι την ωραία ψυχή της και την πλούσια καρδιά της, διαπιστώνουν πολύ γρήγορα το επιπόλαιο της επιλογής των. Κάπως έτσι τελειώνει το 14^ο κεφάλαιο αδελφοί μου.

Και εισερχόμαστε στο 15^ο κεφάλαιο του βιβλίου «Κριτές». Ο Σαμφών, δεν ήξερε ότι η γυναίκα του τον είχε άπαρνηθεί για πάντα και ότι είχε παντρευτεί άλλον. Όταν λοιπόν του πέρασε κάπως ο θυμός του, πήρε ένα κατσίκι και ξεκίνησε για τη Θαμναθά, για να συναντήσει και να συμφιλιωθεί με τη γυναίκα του. Έκανε δηλαδή τον μικρότερο. Αντί να πάει η γυναίκα του σ' αυτόν σαν η αίτιος αυτής της οργής και της λύπης του ανδρός της, έρχεται αυτός να τη βρει στο σπίτι του πατέρα της. Ποιά όμως ήταν η έκπληξή του, όταν έμαθε εκεί από το στόμα του πατέρα της ότι είχε πάρει άλλον. Νόμισα, του είπε ο κακός και ασυνείδητος πεθερός του, ότι τη μίσησες πολύ και δεν ήθελες πλέον να τη θέλεις για γυναίκα σου. Γι' αυτό λοιπόν κι εγώ την ξαναπάντρεψα με κάποιο φίλο σου. Μή στενοχωριέσαι όμως. Έχω τη μικρότερη αδελφή της, που είναι όχι μόνο νεώτερη, αλλά και ομορφότερη απ' αυτή. Πάρε λοιπόν αυτή αντί για κείνη.

Τί εντύπωση έκαναν τα λόγια αυτά σ' ένα Ναζιραίο και αφιερωμένο στον Θεό, που ήξερε καλά, ότι ο Θεός είχε απαγορεύσει σε κάθε Ισραηλίτη αυστηρά και καθαρά να παίρνει ως γυναίκα την αδελφή της γυναίκας του, ενώ ζούσε αυτή είναι περιττό να το πούμε. Η συγκεκριμένη απαγόρευση του Θεού αδελφοί μου είναι γραμμένη στο βιβλίο (Λευιτ. 18,18) [γυναίκα ἐπ'

ἀδελφῆ αὐτῆς οὐ λήψη ἀντίζηλον ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ, ἔτι ζώσης αὐτῆς.... Δεν θα λάβης τὴν ἀδελφὴν τῆς γυναικός σου ὡς σύζυγον, δια να μὴ καταστήσης αὐτὴν ἀντίζηλον τῆς γυναικός σου, εφ' ὅσον ἡ γυναίκα σου ζη].

Μπορούμε να καταλάβουμε και πόσο σιχάθηκε ο Σαμψών όλους τους Φιλισταίους, ὅταν και ἀπὸ τὴν περίπτωση αὐτὴ πείσθηκε, ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔξω ἀπὸ τὸ συμφέρον τους δεν λογάριζαν οὔτε τιμὴ οικογενειακὴ οὔτε κανένα ἱερό δεσμό συγγενείας, και ἦταν ἔτοιμοι να πατήσουν κάθε υπόσχεση και λόγο τους, ἀρκεῖ μόνο να ἐξυπηρετοῦντο τὰ υλικά και βρώμικα συμφέροντά τους. Ἀγανάκτησε λοιπὸν κυριολεκτικά. και πάνω στο δίκαιο αὐτὸν θυμὸ του εἶπε: (Κρ. 15,3) ἠθώωμαι και τὸ ἅπαξ ἀπὸ ἀλλοφύλων, ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν πονηρίαν. δηλαδή "Ὅτι κακό και ἀνκάνω στους ἀλλόφυλους αὐτοὺς που δεν ἔχουν ἱερό και ὄσιο, εἶμαι ἀθῶος και δεν θα ἔχω καμία ἐνοχὴ.

Ἔτσι ο Σαμψών ἀποφάσισε να κτυπήσει τὴν ὅλην ὅλην Φιλισταίους, οἱ ὅποιοι, κατάλαβε ἀπὸ τὸ παράδειγμα και τὰ φερσίματα του πεθεροῦ του, ὅτι ἦταν λαὸς μισητὸς στον Θεὸ που ἔπρεπε να παταχθεῖ. Μεταχειρίσθηκε δε γι' αὐτὸ ἓνα μέσο πρωτότυπο και παράξενο, που μόνο αὐτὸς εἶχε τὴ δύναμη και τὸ θάρρος να το χρησιμοποιήσει. Ἀποφάσισε δηλαδή, ὅπως οἱ Φιλισταῖοι κατέστρεφαν με τὶς ἐπιδρομὲς και τὶς ἀρπαγὲς τους τὰ χωράφια και τὶς ἐλιές των Ἰσραηλιτῶν, ἔτσι και αὐτὸς να σκορπίσει τὴν καταστροφὴ και στα σπαρτά και στα ἀμπέλια και στις ἐλιές των Φιλισταίων. Ἐνας ἦταν. Τί θα προλάβαινε να κάνει μοναχὸς του; Χρειάζονταν γιὰ τὴ δουλειὰ αὐτὴ πολλοί, που να ἀρχίσουν τὸ ἔργο τὴν ἴδια ὥρα προς κάθε κατεύθυνση. να ζητούσε βοήθεια ἀπὸ τους συμπολίτες του, τὸ ἔβρισκε δύσκολο. θα εἶχαν θάρρος και καρδιά γιὰ μιὰ τέτοια καταστρεπτικὴ ἐπιχείρηση κατὰ του ἐχθροῦ, που τόσο πολὺ τους τυραννοῦσε και τους ἀδικούσε; και ἔπειτα δεν

θα έβρισκαν τον μπελά τους από τους Φιλισταίους, όταν αυτοί θα εξακρίβωναν ποιοί συνετέλεσαν στην καταστροφή αυτή;

Γι' αυτά όλα ο Σαμψών σοφίστηκε το μέσον αυτό, που το χαρακτηρίσαμε παραπάνω παράξενο. "Έπιασε δηλαδή τριακόσιες αλεπούδες. και έδεσε από δύο-δύο τις ουρές τους· στο μέσο δε στερέωσε καλά από μία λαμπάδα. Τριακόσιες αλεπούδες έκαναν λοιπόν εκατόν πενήντα ζευγάρια δεμένα μαζί στις ουρές, και άλλες εκατόν πενήντα λαμπάδες εφαρμοσμένες καλά στις ουρές. Κάποια στιγμή το βράδυ άναψε τις λαμπάδες και άφησε ελεύθερες τις αλεπούδες να τρέχουν μέσα στα σπαρτά. το αποτέλεσμα ήταν τρομερό. Γιατί οι αλεπούδες από τον φόβο τους έτρεχαν όσο μπορούσαν γρηγορότερα μέσα στα χωράφια και στα αμπέλια των Φιλισταίων. Και όπως γράφει ο Λόγος του Θεού: (Κρ. 15,5) «καὶ ἐξέκαυσε πῦρ ἐν ταῖς λαμπάσι καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν τοῖς στάχυσι τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐκάησαν ἀπὸ ἄλωνος καὶ ἕως σταχύων ὀρθῶν καὶ ἕως ἀμπελῶνος καὶ ἐλαίας»... Άναψε κατόπιν το ρητινώδες δαυλί και εξαπέλυσε τις αλεπούδες. Κάηκαν όλα, τόσο αυτά που υπήρχαν στα αλώνια όσο και τα αθέριστα στους αγρούς Η πυρκαγιά επεκτάθηκε μέχρι τους αμπελώνες και τους ελαιώνες των Φιλισταίων.

Ζημιά και καταστροφή μεγάλη που την αισθάνθηκαν βαθιά όλοι οι Φιλισταῖοι. Έψαξαν λοιπόν να βρουν τον ένοχο και όταν έμαθαν ότι ήταν ο Σαμψών, θέλετε γιατί φοβόντουσαν να τα βάλουν μαζί του, θέλετε γιατί αναγνωρίσανε το δίκιο του, στράφηκαν όλοι εναντίον του κακού πεθερού και της αδιάντροπης και δευτεροπαντρεμένης νύφης. (Κρ. 15,6) «καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐνέπρησαν αὐτὴν καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν πυρὶ.».... Οι Φιλισταῖοι αγανακτησμένοι μετέβησαν εις Θαμναθά, έκαυσαν την γυναίκα του Σαμψών και όλον τον πατρικόν της οίκον. Η κακή αυτή γυναίκα που υποχώρησε στις φοβέρες των συμπατριωτών της,

ότι θα έκαιγαν και αυτή και το σπίτι του πατέρα της, αν δεν τους φανέρωνε τη λύση του αινίγματος του Σαμψών, δεν απέφυγε στο τέλος ότι φοβήθηκε. Φιλισταίοι συμπατριώτες της την έκαψαν τώρα ζωντανή και μαζί της έκαψαν και το σπίτι του πατέρα της.

Οί Φιλισταίοι δεν παρέλειψαν να παραγγείλουν στον Σαμψών την τιμωρία που έκαναν στη γυναίκα, η οποία τον είχε αρνηθεί. Νόμιζαν, ότι έτσι θα τον καταπράυναν, επειδή τον είχαν ικανοποιήσει με το παραπάνω για την απιστία και την περιφρόνηση της συμπατριώτισσάς τους. Αλλά ο Σαμψών τώρα τόσο με όσα είχαν συμβεί στο γάμο του, όσο και από την κατοπινή συμπεριφορά του πεθερού του, κατάλαβε καλά τί είδους άνθρωποι ήταν οι Φιλισταίοι και τί υπέφερε ο 'Ισραηλιτικός λαός από την ασυνειδησία και τη συμφεροντολογία των τυράννων του αυτών. Ένωσε τώρα περισσότερο από κάθε άλλη φορά, ότι ο Θεός ζητούσε από αυτόν να γίνει εκδικητής των αδικιών και των καταπιέσεων που υπέφερε από τους αλλόφυλους ο λαός Του. Γι' αυτό απάντησε στους Φιλισταίους ως εξής: Αν και κάψατε την άπιστη αυτή γυναίκα και το σπίτι του πατέρα της, εγώ θα κάνω εκδίκηση για όσα άδικα κάνατε στους συμπατριώτες μου, και τότε θα ησυχάσω. (Κρ. 15,8) «καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μηρὸν πληγὴν μεγάλην· καὶ κατέβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας Ἡτάμ.» Και πράγματι ο Σαμψών τους κτύπησε κατά σκληρόν τρόπον, τους επέφερε μεγάλη καταστροφή. και έπειτα εκάθησεν εις ένα σπήλαιον του βράχου Ητάμ.

Το νέο αυτό κτύπημα του Σαμψών από το όποιο θανατώθηκαν αρκετοί από τους εχθρούς, δεν ήταν δυνατόν να το ανεχθούν οι Φιλισταίοι. Κινδύνευαν βλέπετε, να ξευτελισθούν και να χάσουν κάθε επιβολή στους 'Ισραηλίτες. Μαζεύτηκαν λοιπόν αρκετοί και μπήκαν στη χώρα της φυλής του 'Ιούδα· και τούτο επειδή εκεί βρισκόταν το σπήλαιο στο οποίο είχε

καταφύγει ο Σαμφών. Στην περίσταση αυτή φάνηκε πόσο είχε ξεπέσει το ανδρικό φρόνημα των Ίσραηλιτών, και πόσο οι Φιλισταίοι τους είχαν πάρει τον αέρα. Όπως μας λέει η Γραφή, ρώτησαν οι Ίουδαίοι τους Φιλισταίους τί ήθελαν και τί ζητούσαν, που είχαν έλθει οπλισμένοι στη χώρα τους. Όταν έμαθαν, ότι ζητούσαν να πάρουν δεμένο τον Σαμφών και να του κάνουν και αυτοί ότι και εκείνος τους έκανε, οι Ιουδαίοι ξέχασαν τίνος απόγονοι ήταν, και αντί να μοιάσουν και αυτοί στον Ιούδα, που ο Ίακώβ τον είχε αποκαλέσει (Γεν. 49,9) «σκύμνον λέοντος» (λιοντάρι, γέννημα λιονταριού... [σκύμνος λέοντος Ιούδα· ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβης· ἀναπεσῶν ἐκοιμήθης ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερῆ αὐτόν;... Λεοντάρι, γέννημα λεονταριού, θα είσαι, Ιούδα· ἀπό ἐμέ ὡς ἀπό βλαστό εφύτρωσες συ, ἄλλο βλαστάρι, υἱέ μου. Εξάπλωσες και κοιμήθηκες σαν λιοντάρι, σαν νεαρό εύρωστο λιοντάρι. Ποιός τολμά να το πλησιάση και να το ξυπνήση; Λέει εκεί ο Ιακώβ], ἀποδείχθηκαν χειρότεροι από λαγοί. Σε μια στιγμή μαξεύθηκαν από αυτούς τρεις χιλιάδες, και, θέλετε γιατί φοβήθηκαν τους Φιλισταίους, θέλετε γιατί ο Σαμφών ήταν από τη φυλή του Δάν και δεν ανεχόντουσαν να έχει εξαιτίας του Σαμφών τα πρωτεία ἄλλη φυλή και όχι η δική τους, παίρνουν το μέρος των τυράννων τους. Συναντούν δηλαδή τον Σαμφών τρεις χιλιάδες αυτοί και ένας κατάμονος εκείνος και του λένε: (Κρ. 15,11) «οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἡμῶν, καὶ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; «δεν γνωρίζεις ότι ευρισκόμεθα κάτω από την κυριαρχία των Φιλισταίων; Τι είναι αυτό το οποίο μας έκαμες; Κτύπησε ο Σαμφών τους εχθρούς του Ίσραήλ και αυτοί θεωρούν τούτο ως συμφορά και δυστυχία τους. "Ἦθελαν δηλαδή να είναι δούλοι και να τους κτυπούν νύχτα και μέρα οι Φιλισταίοι. Τί εξευτελισμός και ποιά κατάπτωση των απογόνων του πατριάρχη Ίούδα!.. (Κρ. 15,11) «ὄν τρόπον ἐποίησάν μοι, οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς.» Όπως και ότι μου έκαναν, απάντησε ο Σαμφών, τα ἴδια τους έκανα κι εγώ. Μα οι

ανελεύθεροι απόγονοι του 'Ιούδα επιμένουν ότι ο Σαμφών φέρθηκε άσχημα. (Κρ. 15,12) «*δησαί σε κατέβημεν τοῦ δοῦναί σε ἐν χειρὶ ἄλλοφύλων.*» ἤρθαμε να σε δέσουμε και να σε παραδώσουμε δεμένο στα χέρια των αλλοφύλων. Φοβερό! τον Κριτή του 'Ισραήλ να τον δέσουν, σαν να ήταν κακοποιός, τα ίδια τα αδέρφια του! και να τον παραδώσουν έτσι εξευτελισμένο και ανίκανο να αμυνθεί στους εχθρούς του, για να τον κάνουν αυτοί ότι ήθελαν!

Μετά από αυτό το διάλογο θα περιμέναμε αδελφοί μου ο Σαμφών στο άκουσμα αυτών των λόγων, να θυμώσει πολύ και χωρίς ίσως δυσκολία να τα έβαζε με τις τρεις εκείνες χιλιάδες της φυλής του Ιούδα. Όμως ο Σαμφών είναι ανίσχυρος για να χύνει αδελφικό αίμα και παρότι είναι σωστός γίγαντας και αδάμαστη καρδιά, συνδυάζει την παλικάριά του με σύνεση και υπομονή και με ταπείνωση. Θέλετε να με δέσετε; τους λέει. (Κρ. 15,13) «*ὁμόσατέ μοι μή ποτε συναντήσητε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς.... δέστε με σας το επιτρέπω, αλλά ορκιστείτε μου όμως ότι δεν θα με φονεύσετε όταν με δέσετε*». Και όντως τον διαβεβαιώνουν οι Ιουδαίοι ότι δεν θα τον φονεύσουν παρά μόνο θα τον παραδώσουν δεμένο στους Φιλισταίους. Ο Σαμφών παραδίνεται τότε χωρίς καμία αντίσταση στα αδέρφια του, τους συμπατριώτες του Ιουδαίους, οι όποιοι τον δένουν με δύο σχοινιά καινούρια και από το σπήλαιο εκείνο τον μετέφεραν κοντά στο στρατόπεδο των εχθρών. Αλαλαγμοί ακούστηκαν τότε, όταν συγχρόνως με αυτούς ορμούσαν οι Φιλισταίοι για να αρπάξουν δεμένο τον Σαμφών. Θα τον ξέσχιζαν βέβαια και θα έπεφταν επάνω του σαν λύκοι λυσσασμένοι και πεινασμένοι. Αλλά και πάλι ο Σαμφών δέχθηκε την πλούσια επίσκεψη του Αγίου Πνεύματος η φορά (Κρ. 15,14) «*καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἐγενήθη τὰ καλώδια τὰ ἐπὶ βραχίουσιν αὐτοῦ ὡσεὶ στυππίον, ὃ ἐξεκαύθη ἐν πυρὶ, καὶ ἐτάκησαν δεσμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν αὐτοῦ*»... Τότε ἦλθεν εἰς αὐτὸν Πνεῦμα

Κυρίου, του έδωσε δύναμιν μεγάλην, και τα σχοινία με τα οποία είχαν δεθή τα χέρια του έγιναν σαν στουπί που το είχε κάψει η φωτιά. Διελύθησαν και έπεσαν από τα χέρια του.

Το τι ακολούθησε αδελφοί μου ο λόγος του Θεού το σημειώνει ο Λόγος του Θεού στον επόμενο στίχο: (Κρ. 15,15) *καὶ εὗρε σιαγόνα ὄνου ἐξερρίμενη καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους ἄνδρας.... Ο Σαμφών εύρε κάπου εκεί πεταγμένην μίαν σιαγόνα ὄνου, ἀπλωσε το χέρι του και την επήρε και με αυτήν εξωλόθρευσε χιλίους Φιλιισταίους», τον οποίο θα αναλύσουμε στην επόμενη ομιλία μας!!!*